

MAGÁNERDŐBEN

Tisztelt Olvasó!

Az OEE és a MEGOSZ abban állapodott meg, hogy a továbbiakban a MEGOSZ logó külön nem jelenik meg a hírek fejlécében. Viszont a „Magánerdőben” rovat változatlan tartalommal és céllal önálló rovatként továbbra is folyamatosan megtalálható majd az Erdészeti Lapok hasábjain. Várjuk továbbra is a magánerdő-tulajdonosok – MEGOSZ-tagok és nem MEGOSZ-tagok – cikkeiket, észrevételeit, tanulságos eseteket, rövid tudósításokat.

Erdészüdvözzettel:

**Dr. Sárvári János
rovatvezető**

* * *

Mit várhat a magánerdő a 2012-es évtől?

Így az év elején, a tavaszi munkák megkezdésekor érdemes számvetést készíteni és elgondolkodni azon, hogy milyen év elé is néz a magyar magánerdő-gazdálkodás. A támogatások szempontjából igen vegyes a kép és még korántsem tiszta minden részlete. Ennek ellenére megkísérlünk a jelenleg rendelkezésre álló információk alapján egy előremetszést adni a magánerdő vonatkozásában.

Nemzeti támogatások:

Az erdészeti szakirányítás 2011. évi és 2012-ben is folytatódó teljes támogatás vesztése olyan súlyos problémákat gerjeszt a magánszektorban, amit nem kell részletesen eszterelni. Gondoljunk csak a szakmai munkák színvonalának, számonkérhetőségének várható csökkenésére, a nem működő magánerdő területek stagnálására, vagy éppen a védelem nélkül maradt magánerdőkben a falopások ugrásszerű növekedésére. Ezek a jelenségek egyes szakhatósági jelentésekből, híradásokból már visszaköszönnek. A MEGOSZ feltett szándéka az, hogy – pontos összesített adatsorok birtokában – ezeket a káros jelenségeket összefoglalja, leírja, értékelje és lehetőség szerint pénzben mérhető negatív hatásait is a szakközönség elé tárja egy, a későbbiekben összeállítandó jelentésben.

A nemzeti támogatások azonban nemcsak a szakirányításra és a közcélú erdőgazdálkodási feladatokra sem jutnak, hanem maradéktalanul az állami kötelezettségvállalással bíró nemzeti er-

dőtelepítési és erdőfelújítási programok determinációjára sem. Ez már tavaly is komoly problémát okozott és – a keretszámokat ismerve – az idén már megoldhatatlan feladat elé állíthatja a döntéshozókat.

Szerencsére a nemzeti támogatásokon belül létezik annak egy jól működő szellete, nevezetesen a közfoglalkoztatás. A tavaly óta a magánerdőkben is igénybe vehető program szépen fejlődik és a magánerdős szektorban is átlépte a bűvös 1000 fős foglalkoztatási létszámot az idén. A tavaly még a Nemzetgazdasági Minisztérium által koordinált feladat ettől az évtől kezdődően átkerült a Belügyminisztérium irányítása alá. Dicséret illeti mindkét tárcát, mert rugalmasan, a problémamegoldás szándékával és példamutató együttműködés keretében vezényelték le az eddigi pályázattal, beszámolási, kérelembenyújtási időszakokat.

Az uniós társfinanszírozott erdészeti jogcímek a magyar vidékfejlesztésben

Amint már arról a korábbiakban beszámoltunk, nagy reményekkel vágunk neki ennek az évnek, hiszen az eddigi jogcímek működésének felgyorsítására, egyszerűsítésére és új erdészeti jogcímek mielőbbi megnyitására vannak határozott ígéreteink a szaktárcától. Le kell szögeznünk, hogy az MVH munkájában is pozitív változások figyelhetők meg a közelmúltban mind a határozathozatalok, mind a kifizetések vonatkozásában, de észrevehetően javult a kommunikáció is a kifizető hatósággal. A MEGOSZ folyamatosan összegyűjti az ezzel kapcsolatos észrevételeket, kéréseket és azokat összefoglalva, megválaszolható „csomagokban” küldi meg az MVH-nak, majd igyekszik minél gyorsabban közreadni az arra kapott válaszokat. Az ÚMVP Monitoring Bizottságában is jelentősen erősödtek az erdőgazdálkodás, erdészet pozíciói, mióta külön Erdészeti Albizottság működik keretei között. Az ÚMVP 8. módosítása számos erdészeti vonatkozást tartalmazott és reményeink szerint ezt válthatjuk aprópénzre a közeljövőben az alábbiak szerint:

– Megjelenés alatt van az a több erdészeti jogcímet érintő módosításcsomag, ami jelentősen megemeli az erdőtelepítési egységárak után az erdészeti potenciál, illetve az erdő-környezetvédelmi jogcí-

mek egységárait is. Az erdőtelepítési, erdőszerkezet átalakítási, erdő-környezetvédelmi jogcímekben pedig további jelentős egyszerűsítéseket vetít előre.

– A sokszor emlegetett erdőnevelési beavatkozások rendelet sem várthat sokáig magára, hiszen az abban foglalt munkákat rövidesen meg kell kezdeni. Reméljük, április folyamán már pályázható lesz ez a projekt is.

– Az erdő-Natura jogcím rendelettervezete is a közigazgatási eljárás végső fázisában véleményezés céljából került az érintett civil szervezetek asztalára és azt reméljük, hogy észrevételeinkkel javítva szintén napvilágot lát úgy, hogy az ideiglenes igényeket már május 15-ig benyújthassák a jogosult erdőgazdálkodók.

A két utóbbi jogcímmel kapcsolatos rendeletek közel egy időben történő és mihamarabbi megjelentetése ráadásul ésszerű is lenne, hiszen széles körben való terjesztésük, „meghírelésük” a rendelkezésre álló idő rövidsége miatt külön-külön nem is lenne elképzelhető. Persze már eddig is többször szenvedő alanyai voltunk annak a jelenségnek, hogy a hozzánk utolsó fázisához közeli állapotban eljutó, igen pozitívnak ígérkező rendelettervezetek a legvégső pillanatban „kaptak gellert” olyan módosításoknak a szövegbe történő egyeztetés nélküli becsempészésével, ami alapjaiban lehetetlenítette el a jól induló kezdeményezéseket. Ilyen lehet például a támogatást igénylők körének vagy a támogatható területeknek az indokolatlan lehatárolása. Reméljük most nem esünk ennek a káros gyakorlatnak az áldozatául.

Jövőképek

Bár nem közvetlenül az idei évet érinti, de a magánerdő közeli jövőjét mégis alapvetően befolyásolja az új vidékfejlesztési uniós ciklus erdészeti feladatokat érintő része. Az eddig megismert uniós javaslatok és előkészítő anyagok azt mutatják, hogy – összhangban a jövőbeni Közös Agrárpolitika prioritásaival – az erdők nagyobb súlyt kaphatnak a 2013-2020 közötti időszakban. Legalább annyi jogcímmel számolhatunk majd, mint ebben az időszakban és ezek a feladatok nagyobb mozgástérrel kerültek megfogalmazásra az eddigi anyagokban, mint korábban. Az erdő, az erdőgazdálkodás mind markánsabban jelenik meg, egyre inkább nem a mezőgazdaság alárendelt része-

ként, hanem mind többször mellérendelő mondat szerkezetekben. Reméljük, hogy ezekhez a pozitív jelenségekhez az eddigi és ezután várható magyar erdészeti vélemények, javaslatok is hozzájárulnak. A 2013 utáni vidékfejlesztés várható erdészeti vonatkozásairól a következő Erdészeti Albizottsági ülésen beszámolunk és ennek anyagát az Erdészeti Lapokban is közzé tesszük.

Összegzés

A magyar magánerdő gazdálkodás súlyos csapásokat szenvedett el a közelmúltban, de erejét és rugalmasságát az is bizonyítja, hogy megőrizte működőképességét. A legfontosabb feladat most az, hogy a rendelkezésre álló forrásokkal és lehetőségekkel úgy éljünk, hogy felhasználásukkal képesek legyünk áthidalni, pótolni a

keletkezett hiányokat és lehetőség szerint tovább építkezni. Az erdészeti szakirányítás – a remélhetően csak átmeneti finanszírozási problémák ellenére is – kulcsszereplője ennek a folyamatnak és ezért országos működtetését mindenféleképpen fenn kell tartani.

Dr. Sárvári János
MEGOSZ

Összefogás, összefogás, összefogás

(Kivonat Bedő Albert: Az új év alkalmából c. 1876 januárjában megjelent írásából)

Lapunk t. olvasó közönsége, úgybarátai és az Országos Erdészeti-Egyesület körébe csoportosult buzgó tagtársak képezik hazai erdészetünk szakmiveltetésének azon elemeit, melyek hivatva vannak a magyar birodalom területén a szélrőzsa minden irányában a szakismeretek szünetnélküli terjesztésére kiapadhatlan kútfők gyanánt szolgálni.

Bár lelkes és kitartó munkásságu sereg ez, melynek hazafias és lankadatlan hathatós támogatása már 14 évet meghaladó idő óta teszi lehetővé azt, hogy e lapok a magyar olvasó közönség kezei közé juthassanak, s bár számra nézve szintén elég tekintélyes, de mégis aránylag az egyének azon számához, kik hazánkban erdőt birnak, az erdészeti szolgálatában állanak, vagy erdészeti ügyekkel foglalkoznak, igen csekély, s ezért annál közelebbi köteleességekben áll mindazoknak, kik az erdészeti ügyének állandó felvirágzásában, a gazdasági siker által nyújtott egyéni előnyök mellett egyszersmind Magyarország anyagi jólétének lényeges előmozdítását is segíteni kívánják, oda működni, hogy hazai erdészetünk ügyének a minél lelkesebb és buzgóbb bajtársak lehető legnagyobb mértékben szereztessenek meg.

Az Országos Erdészeti-Egyesület, mely a hazai erdészeti közügyeinek munkálkodó központjává lenni van hivatva, feladatának lehető legsikeresebb betöltésére csak oly arányban működhet, a mily mértékben erre a munkáját hasznára fordító érdekelt közönség támogatása segíti.

Az „Erdészeti Lapok”, melyek szintén arra vannak hivatva, hogy az összes szakbeli ismereteknek, egyaránt az erdőmivelés, erdőhasználat, faipar és faüzlet köréből, közvetítő forrását képezzék, s az erdőgazdaságban üdvösnek felismert elméleti és gyakorlati ismerete-

ket, úgy az egyéni mint a közjó érdekében, az erdészeti tárgyaival foglalkozó honpolgárok mindenikének birtokába juttassák: ebbeli feladatuknak hasonlóan csak úgy felelhetnek meg óhajtott eredménnyel, ha minél nagyobb azon munkatársak száma, kik a gyakorlati gazdálkodás körében vagy a tanulmányok elméleti mezején szerzett tapasztalataikat gyorsan kívánják az ennek hasznát vehető közönség tudomására hozni, vagy ha az olyanok, kik ez uton nem működhetnek közre, legalább a társadalmi érintkezés terén s anyagi segélyök által igyekeznek virágzóvá tenni azon egyesületet és szakközlönyt, mely minden mellékérdektől menten egyedül a hazai erdészeti ügyének javára szenteli minden munkásságát.

Erdészetünk érdekeinek üdvös előmozdítására két érdekközösen egymáshoz csatolt tényezőnek kell közrehatni, s ezek az erdőbirtokosnak és alkalmazott erdőtisztjének egyetértő munkálkodása, mi különösen abban állandó, hogy a tisztség meggyőző helyes érvekkel igyekezék az erdő érdekében szükséges intézkedések megtételére a birtokost megnyerni, s ez viszont tisztjének üdvös törekvéseit érvényre jutni segítse. [...]

[...] Ha mind e két tényező a megjelöltük értelemben fog az erdők érdekében eljárni, s e mellett mindkettő az érdekeit szolgáló szakegyesületet és szakirodalmat hazafiúi köteleességéből is folyó készséggel támogatja azért, hogy ezek segítségével elérhetővé tegye az összes hazai erdőgazdaság, s így saját előnye érdekében is mindazt, melyet egyéni munkakörben elérni nem lehet, s melynek kivitelére, mint mindenütt, úgy nálunk is, az egyének erejének váltott egyesülése szükséges [...]

[...] majdnem 10 évre terjedő alkotmányos kormányzat alatt nem tudtunk korszerű erdőtvényt alkotni, sőt an-

nak is 105 kerek esztendője múlt el, hogy Maria Terézia királynénk elrendelje a megyei erdő felügyelők alkalmazását; de azért kivéve egy két megyét, melyekben véletlenül akadt e tisztségnek embere, az üdvös rendelet igéje testté nem lehetett [...]

[...] Az Országos Erdészeti-Egyesület s ennek közlönye, az „Erdészeti Lapok” éber szemekkel őrködnek hazai erdő-culturánk felett, s minden rendelkezésre álló módot és alkalmat igyekeznek felhasználni arra, hogy abból erdőgazdaságunk javának előmozdítására kellő haszon háromoljék. A t. erdőbirtokosokon és szakmunkásokon tehát a sor, hogy egyénileg működésük körében ugyanazt tegyék, s hogy a köztéren szellemi és anyagi támogatásuk által az Országos Erdészeti-Egyesületet és ennek szakközlönyét minél sikeresebb munkálkodásra képesítsék.

Bedő Albert

Sajtóközlemény

A 22 erdőgazdaság február 1–december 31-e között összesen 7741 közmunkást foglalkoztat. A Belügyminisztérium 9 430 millió forint támogatást ad, amihez az erdőgazdaságok saját forrásaikból 431,5 millió forintot tesznek hozzá. Így a program teljes költsége megközelíti a 10 milliárd forintot.

Az erdőgazdaságok a lehetőségeikhez mérten tavaly is hozzájárultak a munkanélküliség enyhítéséhez. Mivel a Gazdasági törvény hatálya alá tartoznak, a közmunkaprogramban való részvételük nem könnyíti meg a működési feltételeiket. Mindazonáltal a tavalyi közmunkaprogram sok pozitív tapasztalatot is hozott, nem egy közmunkást azóta főállású munkavállalóként foglalkoztatnak.

MFB Zrt.